

Fragmenta homiliae de uno filio Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ὁμιλίας τῆς περὶ ἐνὸς υἱοῦ.

Εἰ γὰρ εἷς ἐστὶν ἰδικῶς Υἱὸς ὁ ἐκ τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, εἷς δὲ ὁμοίως ἰδικῶς καὶ ἕτερος παρ' αὐτὸν ὁ ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ, τῆ πρὸς τὸν φύσει καὶ ἀληθῶς Υἱὸν κοινωνία τιμώμενος, πῶς οὐχ ἅπασιν ἐναργῆς ὅτι ὁ μὲν δίδωσιν, ὁ δὲ λαμβάνει· ὁ μὲν στεφανοῖ, ὁ δὲ στεφανοῦται· καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φύσει Κύριος, ὁ δὲ οὐκ ἔστι; τίνες οὖν οἱ ταῦτα λέγοντες καὶ φρονοῦντες, ἢ ποῖον αὐτῶν τὸ κρίμα, τοὺς ἀγίους ἐρωτήσωμεν μαθητάς. ἄκουε λέγοντος ἐναργῶς "Παρεισέδυσαν" γὰρ τινες ἄνθρωποι, οἱ καὶ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο "τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ χάριν μετατιθέντες καὶ τὸν "μόνον Δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἄρνούμενοι." πῶς οὖν μόνος ἐστὶ δεσπότης Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κοινωνὸς τῆς ἐτέρου δεσποτείας γεγωνῶς, εἰ κατὰ χάριν ἔχει τοῦτο, εἰ δοτὸν αὐτῷ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς υἰοθεσίας ἀξίωμα, εἰ μηδὲν ἄλλως αὐτοῦ, πάντα δὲ μᾶλλον ἐτέρου τοῦ δόντος αὐτῷ; μόνον ἔφη δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἐκ Θεοῦ Λόγον· πῶς οὖν συνάπτεις αὐτῷ κοινωνὸν τὸν ἐκ σπέρματος Δαυεὶδ; οὐκ ἔα γὰρ μόνον εἶναι δεσπότην, 453 μερίζων αὐτοῦ τὴν κυριότητα καὶ προσνέμων ἐτέρῳ. οὐκοῦν λέγομεν τοῖς οὕτω φρονεῖν ἐλομένοις, τὸ διὰ φωνῆς Ἡλίου "Ἔως πότε χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν;" οὐδὲν παρ' ὑμῖν ὀρθὸν, χωλεῖ δὲ πάντα καὶ πολλὴ σαθρότης ἐννοιῶν· ἀλλ' οὐ ταῖς τινῶν εἰκαιοβουλίας ἐψόμεθα, Χριστὸν δὲ μᾶλλον ὁμολογοῦμεν ἓνα τῆ φύσει καὶ ἀληθῶς ἐκ Πατρὸς Λόγον, καὶ ἐν προσλήψει γεγονότα σαρκὸς καὶ αἵματος.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου. Ὑπὸ κατάραν ἐσμὲν οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες, εἰ μὴ φύσει τε καὶ ἀληθῶς ἐστὶ Θεὸς ὁ ἐκ παρθένου σαρκωθεὶς· ἔφη γὰρ πού περὶ αὐτοῦ ὁ προφήτης Ἡσαΐας "Καὶ ἔσται ἡ "ρίζα τοῦ Ἰεσσαὶ καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ "ἔθνη ἐλπιούσι." πῶς οὖν ἐπ' αὐτῷ τὰς ἐλπίδας ἔχοντες, οὐκ ἐσμὲν ἐπάρατοι εἴπερ ἐστὶν ἀληθὴς ὁ προφήτης Ἰερεμίας λέγων "Ἐπικατάρατος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον;" ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώπῳ τὰς ἐλπίδας ἐσχίκαμεν οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες· Θεὸς ἄρα ἐστὶν εἷς καὶ μόνος καὶ κατὰ ἀλήθειαν Υἱὸς καὶ πρὸ σαρκὸς καὶ μετὰ σαρκὸς, ὃς ἔποχος ὢν τῷ πῶλῳ κατὰ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν πίστιν ἀνέβαινεν εἰς Ἱεροσόλυμα, εἶτα προυπήντων εὐφημοῦντα μειράκια καὶ δὴ καὶ ἔφασκον "Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυεὶδ, εὐλογημένος ὁ "ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου." πρὸς ταύτην τῶν παιδῶν τὴν φωνήν, ἠγανάκτουν οἱ φαρισαῖοι· ἐπειδὴ γὰρ ὀρώμενος ἄνθρωπος τὴν Θεῷ πρέπουσαν ὑμνολογίαν ἐδέχετο· καὶ δὴ 454 καὶ προσήεσαν οἱ θρασεῖς διαμαρτυρούμενοί τε καὶ λέγοντες "Οὐκ ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;" μονονουχὶ γὰρ φασιν Ἄνθρωπος ὢν ἀνέχη δοξολογούμενος καὶ ὡς Θεὸς ὑμνούμενος καὶ τὰς Θεῷ πρεπούσας εὐφημίας δέχη παρὰ τῶν παιδῶν; καὶ τί πρὸς ταῦτα Χριστός; ἠγανάκτησεν ἄρα κατὰ τῶν παιδῶν; ἀπεσεῖσατο τὴν δοξολογίαν; ἐπετίμησε τοῖς εὐφημοῦσιν αὐτὸν ὡς Θεόν; οὐδαμῶς· ἔφη γὰρ μᾶλλον πρὸς τοὺς φιλεγκλήμονας "Οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ "θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον; ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν οὗτοι "σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράζονται." ὅρας ὅπως προσμεμαρτύρηκεν ἑαυτῷ τὴν τῆς θεότητος δόξαν ὁ ἐποχούμενος τῷ πῶλῳ καὶ κατὰ σάρκα υἱὸς Δαυεὶδ; ἀλλ' οὐκ ἦν δόξης ἀλλοτρίας κοινωνὸς ὡς αὐτοὶ φασιν ἀλλ' οὐδὲ ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ Θεοῦ Πατρὸς Λόγον ὡς Υἱὸς κατὰ μόνας. διὰ τοῦτο καὶ Θεὸς καὶ Κύριος καὶ Ὑψιστος ὀνομάζεται καὶ διὰ τῆς τῶν ἀγγέλων φωνῆς. καὶ γοῦν ὁ μακάριος Γαβριὴλ τὴν Ἰωάννου γέννησιν εὐαγγελιζόμενος καὶ τὴν ἔσομένην αὐτοῦ διακονίαν ἐναργῆ καθιστὰς τῷ Ζαχαρίᾳ φησὶν ὅτι "πολλοὶ ἐπὶ τῇ

"γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ "ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν."

Πῶς οὖν ἐπέστρεφεν ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ; εὐηγγελίζετο γὰρ αὐτοῖς λέγων "Ὅπισω μου ἔρχεται ἀνὴρ "ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν, καὶ γὰρ οὐκ ἤδεν αὐτὸν ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός "μοι εἶπεν Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ἐξ οὐ"ρανοῦ καὶ μένον ἐπ' αὐτὸν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν "Πνεύματι Ἁγίῳ, καὶ γὰρ ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός "ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ." καὶ οὐκ εἶπε μετὰ τούτου ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἀλλ' οὐδ' ἐν τούτῳ ἐστὶν, ἀλλ' ὅτι οὗτός ἐστιν.